publico ꝑtinet ad de / irreuerētiā: pōt tñ de hoc fieri elemosyna. a Nec preciū canis. Dicit aūt Josephus ꝙ hoc intelligit de pcio qd̄ accipiebat ab illis. q̄ locabāt canes venaticos ⁊ custodes ouiū ad impregnatōnē caniculaꝝ: qd̄ ꝓhibet offerri: eo ꝙ erat turpe lucꝝ sicut de meretricio dictū ē. Aliј aūt exponūt de primogenito canis: q2 primogenita aialiū immūdoꝝ inter q̄ ē canis: nō poterāt offerri: redimebant tñ q̄nq3 sicut dr̄ Nūeri. xviij. et dabātur sacerdoti. S ꝓ primogenito canis nō dabant ꝓpter vilitatē huius aialis: ita ꝙ hic excipitur redēptō primogeniti canis a redemptione alioꝝ: quid aūt fiebat de p̄mogenito canis nō redempto h nō exp̄mit: videtur tamen ꝓbabile ꝙ interficiebatur: sicut de p̄mogenito asini dicit Exod. xiiј. qn̄ non redimebat. quarto qn̄ nō ad ꝓximum se habet liberaliter: et q̄ntum ad hoc subdit.

s. fornicationē Math. v. l3 em̄ hic odiū dicat causa dimissionis: verūtñ q2 vxor nō hr̄ odio nisi ꝓpter aliquam causam aliā: ideo reducēda est talis dimissio in aliā causa3 vlteriore3 que pōt esse multiplex: ideo dixerūt aliqui ꝙ cāe ꝓpter quas poterat dimitti vxor erāt feditates in corpore: puta infirmitas vel aliqua macula notabilis in corpe: vel in anima: sicut fornicatio occulta: vel aliquid hmōi qd̄ in moribus deformitatē facit: ⁊ h est qd̄ dicit in lr̄a. b Propt̄ aliquā feditatē. i. in corpore vel i morib⁹. In hebreo aūt habet: Propter rem turpē. et eodē mō pōt intelligi. Aliј aute3 restringūt has cās satis ꝓbabiliter dicentes ꝙ nō potāt vir repudiare vxorē: nisi ꝓpter aliquā causam post matrimoniū supueniētē nec etiā ꝓpter quālibet tale3: sed propter illas solas que pn̄t bonum prolis impedire: vel in corpore vt sterilitas: lepra: morbus caducus: et similia: vel in aia: vt si vxor esset malorum moꝝ: quos filiј et filie ex cōuersatione cum matre imitarētur.

mercedē ꝓtulisti: [a]nec p̄ciū canis i domo dñi dei tui q̄cq̄d illud est qd̄ vouerit: q2 abhoīatio ē vtrūq3 apd̄ dñz deū tuū. [b]Nō feneraƀ fratri tuo ad vsura3 pecuniā nec fruges nec quālibet aliam rē: s3 alieno. Fratri aūt tuo absq3 vsura: id quo indiget cōmodabis: vt benedicat tibi dñs deus tuus in oī ope tuo in terra ad quā ingredieris possidendā. [c]Cū votu3 voueris dño deo tuo: nō tardabis reddere: q2 reqret illud dñs deus tuus et si moratus fueris reputabit tibi i pctm̄. [d]Si nolueris polliceri: absq3 pctō eris. Qd̄ aūt semel egressum ē de labiјs tuis obseruabis: et facies sicut ꝓmisisti dño deo tuo: et ꝓpria voluntate et ore tuo locut⁹ es. [e]Ingressus vineam proximi tui comede vuas quātū tibi placuerit: foras aūt ne efferas tecum. Si intraueris segetem amici tui: franges spicas et manu cōteres: falce aūt nō metes

Ca. xxiiij.

[a]SI acceperit hō vxorē et habuerit eā et ñ inuenerit grām añ oculos ei⁹ [b]ꝓpter aliquā feditatē [c]scribet libellū repudiј: ⁊ dabit in manu illius: et dimittet eā de domo sua. Cūq3 egressa alterū maritū duxerit: et ille q3 oderit ea3: dederitq3 ei libellū repudiј ⁊ dimiserit de domo sua vl' certe mōtuus fuerit ñ poterit prior maritus recipe eā i vxore3: q2 polluta ē et aboīnabilis facta coram dño [d]nec peccare

b Non fenerabis fratri tuo ad vsuram ⁊c. s3 alieno. istud est ꝑmissio nō liciti: sed minus mali ad euitandū maius: sc3 ne fratres suos iudeos grauarent vsuris. c Cū votū voueris. Hic ɔsequēter ordinat rationalis in vita politica ꝓut respicit fidelitatē: que primo ⁊ principaliter habēda est ad deū. et hoc notat cū dicit. c Cum voueris dño deo tuo ⁊c. ad fidelitatē aūt hominis ad deū requirit ꝙ adimpleat qd̄ ei ꝓmisit: s3 q2 votum nō est de bono necessario ad salutē: sed de bono superogationis: subditur. d Si nolueris polliceri absq3 peccato eris. q2 nō tenetur ad illud bonū nisi rōne voti. scd̄o habenda est fidelitas ad proximū. id̄ subditur. e Ingressus vineā ꝓximi tui ⁊c. quod intelligitur de eo qui ingreditur vineam aut segetem proximi sui ad oparandū. vt dicit Ra. sa. et ideo ei ɔceditur d̄ fructibus comedere: nō tñ ad domū suam portare: q2 hoc esset infideliter agere: s̄m expositores nostros intelligit etiā de aliјs: q2 intētio legis erat inducere hebreos ad amicabilē cōmunicationem rerū suarum ad inuicem: et ideo lex ɔcessit in talib⁹ esu3: et ꝓhibuit excessum. s. deportationem extra q2 hoc ad infidelitatem et cupiditatem ꝑtinet.

Caplm̄. xxiiij.

a SI accepit hō. Hic ordinat rōnalis in vita domestica: que maxie cōsistit in cohabitatiōe viri cū vxore. ⁊ q2 ɔtrarioꝝ eadē ē disciplina: id̄ primo agitur de sepatione viri ab vxore: scd̄o de cohabitatiōe. ibi. Cū accepit hō. tercio de necessitate suppellectilis pacifica possessione. ibi. Nō accipies. Circa p̄mū sciendū ꝙ in veteri lege pl'es erant cāe ꝓpter q̄s hō poterat dimittere vxorē. saluator aūt vnā solā ponit.

c Scribet libellum repudiј. licet repudiatio nō esset iniuncta: s3 tm̄ ꝑmissa: ɔscriptio tñ libelli repudiātibus erat iniuncta: ad hoc vt mulier libere possit alteri nubere si vellet. vnde dicit Josephus: ꝙ forma libelli talis erat: Promitto tibi ꝙ nunq̄ tecum ɔueniam. Aliј aūt dicūt ꝙ in libello erat scripta cā repudiј. sed hoc nō videt rōnabilter dictū: q2 aliquando causa erat occulta: vtpote fornicatio soli marito nota: et ideo si hanc cā3 vel ɔsile3 in libello scriberet: eam diffamaret publicando pctm̄ occultū ꝓpterea in litera dicit: ꝙ iste libellus in manu mulieris repudiate dabat. et ideo nō est verisimile ꝙ ibi aliquid expresse cōtineret qd̄ eēt in diffamationē mulieris. Sed magis hoc preceptū de libelli datione vr̄ fuisse datū in fauorem mulieris repudiate. Nā dabatur ad hoc vt posset alteri nubere. vt dictū est: et ne maritus posset eā inuoluntariā ad se reuocare: et sic esset min⁹ pronus ad repudiādū ipsam a p̄ncipio.
d Nec peccare facias terrā tuā. i. habitātes in terra tua q2 si mulier bis repudiata: iterum nuberet alteri: vel marito priori: ꝓpter precedentia tanq3 abhominabilis poss3 de facili a marito interfici. Ad maiorem intellectum eoꝝ que dicta sunt: hic querit vtrū repudiatio vxoris esset licita in veteri lege. dicendum ꝙ sic in casu fornicationis: et in hoc ɔueniunt omnes: loquēdo saltem de repudio q̄ntū ad thoꝝ. In aliјs etiā casib⁹ dicūt aliqui ꝙ erat licita ex dispensatiōe legis: sicut habere plures vxores. sicut eni3 vnitas vxoris est de dictamine nature: sic ⁊ insepabilitas ⁊ ideo sicut illud fuit licitum: q2 abraam ⁊ iacob nō peccauerūt: nec etiam dauid qui post legem habuit plures vxores: sic nec repudiantes peccabant. Itē lex vetus etsi nō conferebat gratiam: tamen peccatum ośdebat s̄m oēs